

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/165/2013
Identifikačné číslo spisu:	4013200413
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4013200413.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľa Ing. K. I., O. XX, G., proti odporcovi Okresný úrad Topoľčany (pôvodne Obvodný pozemkový úrad v Topoľčanoch, Nám. Ľ. Štúra 1738, Topoľčany), za účasti 1/ Obec Prašice, zastúpená advokátskou kanceláriou JUDr. Slávik a partneri, s.r.o, M. R. Štefánika 4, Topoľčany, 2/ Poľnohospodársko-podielnické družstvo Prašice, so sídlom Jacovce, 3/ Slovenský vodohospodársky podnik, š.p. Banská Štiavnica, so sídlom Radničné námestie 8, Banská Štiavnica, 4/ Slovenský pozemkový fond, Búdková 6, Bratislava, 5/ Základná organizácia OZ DLV DECODOM, s.r.o., Pilská 7, Topoľčany, 6/ J. I., J. Q. XXXX/X, I., 7/ A. R., B. XXXX/XX, I., v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiam odporcu č. PÚ 137/92-Gn/9 a č. PÚ 137/92-Gn/10 zo dňa 02.04.2013, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 19Sp/23/2013-32 zo dňa 28. júna 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 19Sp/23/2013-32 zo dňa 28. júna 2013 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Obvodný pozemkový úrad v Topoľčanoch rozhodnutím č. PÚ 137/92-Gn/9 zo dňa 02.04.2013 rozhodol o reštitučnom nároku navrhovateľa ako oprávnenej osoby podľa § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) proti povinným osobám Obec Prašice, PPD Prašice, Slovenský vodohospodársky podnik š.p. Banská Štiavnica a Základná organizácia OZ DLV DECODOM s.r.o., Topoľčany tak, že splňa podmienky § 6 ods. 1 písm. d/ zákona na navrátenie vlastníctva k pozemkom a priznanie práva na náhradu, ktoré prešli do vlastníctva štátu v dôsledku odňatia bez náhrad postupom podľa zákona SNR č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných útvarov a k špecifikovaným pozemkom v k. ú. V. mu bolo

priznané vlastnícke právo (v 1/2004-ine) a k ďalším nehnuteľnostiam mu vlastnícke právo nebolo priznané z dôvodu, že ich vydaniu bránia zákonné prekážky uvedené v § 11 ods. písm. a/, c/, d/, e/ zákona, čím nie je dotknuté jeho právo na náhradu podľa § 11 ods. 2 alebo § 16 zákona.

Ďalším rozhodnutím č. PÚ 137/92-Gn/10 zo dňa 02.04.2013 rozhodol Obvodný pozemkový úrad v Topoľčanoch o reštitučnom nároku navrhovateľa, J. I. a A. R., rod. I. ako oprávnených osôb podľa § 4 ods. 2 písm. c/ zákona proti povinným osobám Obec Prašice a PPD Prašice tak, že spĺňajú podmienky § 6 ods. 1 písm. d/ zákona na navrátenie vlastníctva k pozemkom a priznanie práva na náhradu, ktoré prešli do vlastníctva štátu v dôsledku odňatia bez náhrad postupom podľa zákona SNR č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných útvarov a k špecifikovaným pozemkom v k.ú. V. im bolo priznané vlastnícke právo (každému v 1/2004-ine) a k ďalším nehnuteľnostiam im vlastnícke právo nebolo priznané z dôvodu, že ich vydaniu bránia zákonné prekážky uvedené v § 11 ods. písm. a/, b/, c/, d/ zákona, čím nie je dotknuté ich právo na náhradu podľa § 11 ods. 2 alebo § 16 zákona.

II.

Proti obom týmto rozhodnutiam podal navrhovateľ opravný prostriedok a Krajský súd v Nitre spojil ich prejednanie na spoločné konanie. Napadnutým rozsudkom obe tieto rozhodnutia odporcu podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil, pretože dospel k záveru, že odvolacie dôvody nie sú spôsobilé spochybníť ich vecnú správnosť a zákonnosť.

V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že predmetom preskúmavacieho konania na základe opravných prostriedkov oprávnenej osoby Ing. K. I., jedného z členov Združenia bývalých urbárikov, Pozemkové spoločenstvo Prašice v podiele 1/2004-ina boli rozhodnutia a postup správneho orgánu, ktorými podľa zákona o pôde oprávneným osobám združeným v združení bývalých urbárikov, Pozemkové spoločenstvo Prašice, konkrétne navrhovateľovi a jeho súrodencom J. I. a A. R. priznal vlastnícke právo k žiadaným pozemkom združeným v pozemkovom spoločenstve. Išlo o navrátenie vlastníctva po neb. vlastníkovi B. I. z dôvodu, že navrhovateľ vypovedal štatutárnym zástupcom pozemkového spoločenstva splnomocnenie, ktoré udelil jeho právny predchodca na Váľnom zhromaždení ZBU, poz. spol. Prašice, dňa 26.04.2009.

Po citácii relevantných právnych predpisov krajský súd uviedol, že má za to, že správny orgán postupoval v intenciách zákona o pôde a Správneho poriadku, pre svoje rozhodnutia si zadovážil dostatok skutkových podkladov, vo veci zistil skutočný stav a preto boli jeho rozhodnutia vydané v súlade so zákonom. Z administratívneho spisu mal súd za preukázané, že vo veci uplatneného reštitučného nároku Združenia bývalých urbárikov, Pozemkové spoločenstvo Prašice bolo vydaných už niekoľko rozhodnutí, ktoré boli predmetom preskúmania Krajským súdom v Nitre ako aj Najvyšším súdom SR. V predmetnej veci bolo za preukázané, že právny nárok na navrátenie vlastníctva bol uplatnený v zákonom stanovenej lehote na príslušnom správnom orgáne.

Navrhovateľ v priebehu celého správneho konania namietal nesprávnosť postupu správneho orgánu; opakovane zdôrazňoval, že lesné pozemky vo vložke č. 1 a 2 neprešli na štát ani na inú právnickú osobu, ale rozhodnutím Odboru PaL hospodárstva, Rady ONV v Topoľčanoch č. Pôd. 3770/1958 - les zo dňa 31.05.1958 boli podľa zákona č. 2/1958 Zb. SNR odovzdané do obhospodarovania štátnym lesom. Poukázal ďalej na to, že rozhodnutím Západoslvenského KNV v Bratislave zn. OVHPL/636/1966-pôd. zo 17.06.1966 lesné pozemky parc. č. 3545, 3548, 3553 a 3555 o celkovej výmere 40,9615 ha mali slúžiť rekreačným účelom, ale vlastníctvo spoločných lesov zostalo zachované. Tieto námietky navrhovateľa správny orgán posúdil, vyhodnotil ich a v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že prechod vlastníctva k PK V č. 1 a 2, pôvodné pozemky parc. č. 3542, 3546, 3549, 3551, 3740, 3741, 3552, 3553, 3555, 3548 a 3850 boli Hospodárskou zmluvou č. 1/1974 zo dňa 30.04.1974 prevedené z JRD na MNV Prašice za účelom zriadenia Chatovej osady Duchonka, ktorá bola stanovená

územným plánom a schválená uznesením Rady ONV v Topoľčanoch č. 125/3/21989 zo dňa 22.09.1989. Územný plán rekreačnej zóny Duchonka riešil zmenu účelu z hospodárskych lesov na lesy osobitného účelu pre účely športovo - rekreačných aktivít. Súd po posúdení námietok navrhovateľa opakovane konštatoval, že predmetnú PKN parcely sú súčasťou Chatovej osady Duchonka, ich presný zoznam je obsiahnutý vo vyvlastňovacom súpise č. zákazky 761-510-0048-70 zo dňa 15.12.1970 a k súpisu prislúcha aj geometrický plán s tým istým zákazkovým číslom. Pre Rekreačnú oblasť Duchonka bolo spolu vyvlastnených 181 ha, 21 á, 8 m². Rovnako boli vyvlastnené aj nehnuteľnosti pod Vodnú nádrž Duchonka podľa č. zákazky 915-1410-0080-7 zo dňa 15.10.1967 spolu s geometrickým plánom s tým istým zákazkovým číslom. Súd tiež poukázal na skutočnosť, že na rozdiel od navrhovateľa samotné pozemkové spoločenstvo nenamietalo nezákonnosť rozhodnutí Gn/3 a Gn/8 (ktoré predchádzali vydaniu napadnutých rozhodnutí a ktorými správny orgán rozhodoval o identických parcelách ako v rozhodnutiach Gn/9 a Gn/10). Nekoncepčnosť postupu navrhovateľa potvrdzuje aj skutočnosť, že neakceptoval vlastnícke práva svojich súrodencov J. I. a A. R. k nehnuteľnostiam združeným v pozemkovom spoločenstve po právnom predchodcovi B. I., ktorý zomrel v roku XXXX. Súd tiež považoval za preukázané, že Obec Prašice nadobudla do vlastníctva veci, ku ktorým mala právo hospodárenia z majetku Slovenskej republiky, okrem nehnuteľností patriacich orgánom miestnej štátnej správy. V prípade Rekreačnej oblasti Duchonka pred vydaním rozhodnutí správny orgán zadovážil identifikáciu parciel č.j. 103-111/12 zo dňa 27.11.2012 vyhotovenú Katastrálnym úradom v Nitre - Správou katastra v Topoľčanoch, v ktorej sú uvedené konkrétne fyzické a právnické osoby pri jednotlivých KN parcelách, avšak nemení sa tým nič na splnení podmienok § 11 ods. 1 zákona.

III.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote navrhovateľ odvolanie. Namietal, že ide už o siedme rozhodnutie odporcu, ktorý sa neriadil stanoviskami súdu v zrušených rozhodnutiach, najmä že má rozhodnúť podľa stavu v čase uplatnenia práva. V rozhodnutí č. PÚ 137/92-Gn/9 PK parcele c. 3542 namietal nepriznanie 2 833 m² z dôvodu, že sú zastavané alebo vo vlastníctve fyzických osôb, čo nepovažuje za pravdivé, rovnako ako zdôvodňovanie nevydania časti pasienku o výmere 1 000 m² Pk p.č. 3850, ktorú má na LV č. XXXX Obec Prašivá a postupne ju rozpredáva v rozpore s reštitučným zákonom. Lesné pozemky p.č. 3545, 3543, 3552, 3553 a 3555 boli v súlade so zákonom č. 2/1953 Zb. odovzdané do obhospodarovania štátnym lesom, neprešli do vlastníctva JRD a preto uvádzaná hospodárska zmluva medzi JRD a MNV Prašice bola nezákonná. Územný projekt rekreačnej zóny Prašice - Duchonka z roku 1989 je po roku 1989 nepoužiteľný, mnohé zámery sú nerealizovateľné a nové požiadavky nie sú v územnom pláne zohľadnené.

V druhom rozhodnutí č. PÚ 137/92-Gn/10 je nepriznanie výmery 40 227 m² odôvodnené vlastníctvom fyzických osôb a tým, že je zastavaná, k čomu ale došlo po uplatnení nároku a v rozpore so zákonom. Pochybenie namieta aj u p.č. 3136, lebo nie je pravdou, že 13 955 m² je zastavaných a vo vlastníctve fyzických osôb. Rovnako nevydanie časti p.č. 3403 o výmere 192 m² na LV č. XXXX Obce Prašice je v rozpore s reštitučným zákonom, lebo na tejto časti nie je cintorín.

Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutia odporcu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odporca ani zúčastnené osoby sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrili.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu, rozhodnutia odporcu ako aj konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo, pričom napadnuté rozhodnutie odporcu skúmal najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd

vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa uvedenými v opravnom prostriedku a či z takto vymedzeného rozsahu správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 OSP) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 v spojení s § 250s OSP) vec prejednal, pričom senát odvolacieho súdu jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24. septembra 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

S účinnosťou od 1. októbra 2013 boli v zmysle § 8 písm. b/ zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov zrušené obvodné pozemkové úrady a podľa § 9 ods. 4 cit. zákona ich pôsobnosť ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad. Do postavenia odporcu tak nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Topoľčany. Pod všeobecným označením odporca je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (§ 244 ods. 1 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúavaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Správny súd pri preskúavaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúavaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu tiež posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spojení s § 250i ods. 2 a § 246c ods. 1 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia,

ktoré na zdôraznenie správnosti dopĺňa nasledovne.

Predmetom súdneho prieskumu na základe opravného prostriedku podaného navrhovateľom, boli rozhodnutia odporcu č. PÚ 137/92-Gn/9 a č. PÚ 137/92-Gn/10, obe zo dňa 02.04.2013, ktorými opakovane rozhodol o reštitučnom nároku navrhovateľa, resp. v druhom prípade navrhovateľa a jeho súrodencov. Odvolanie sa týka pozemkov, ku ktorým nebolo priznané vlastnícke právo z dôvodu zákonných prekážok uvedených v § 11 ods. 1 zákona, ale právo na náhradu, u každého v rozsahu 1/2004-iny. U rozhodnutia č. PÚ 137/92-Gn/9 ide konkrétne o pozemky:

- Pkn. parcela č. 3542, pasienok, kde z celkovej výmery 54493 m² nebola priznaná časť 3 833 m² s odôvodnením, že ide o chatovú osadu, vlastníctvo fyzických osôb, resp. zastavané plochy, s čím navrhovateľ nesúhlasí. Podľa rozhodnutia odporcu ide v tejto časti o parcelu zastavanú alebo vo vlastníctve fyzických osôb (tzn. zákonné prekážky podľa § 11 ods. 1 písm. a/ a d/ zákona), čo vyplýva z identifikácie povinných osôb a spôsobu využívania nehnuteľností podľa identifikácie parcel č.j. 103-III/12 zo dňa 27.11.2012 vyhotovenej Katastrálnym úradom v Nitre - Správou katastra v Topoľčanoch, v ktorej sú uvedené konkrétne osoby pri jednotlivých KN parcelách a ktorá je súčasťou administratívneho spisu; odvolací súd nemá dôvod tento dôkaz spochybniť, a to tým skôr, že vydaniu napadnutých rozhodnutí predchádzali opakované tvaromiestne obhliadky parcel a ich porovnanie na mieste samom s mapami pozemkovo-knižnými, ako aj s aktuálnymi snímkami katastra nehnuteľností,
- Pkn. parcela č. 3850 pasienok o celkovej výmere 18 044 m², nepriznaná časť 10 000 m², na ktorom bola zriadená chatová osada Duchonka, čo vytvára zákonnú prekážku podľa § 11 ods. 1 písm. e/ zákona,
- Pkn. parcely č. 3545, 3548, 3552, 3553, 3555 hora - zákonná prekážka podľa § 11 ods. 1 písm. e/, a/ a d/ zákona, podrobné dôvody sú uvedené v rozsudku krajského súdu, na ktoré odvolací súd odkazuje. V tejto súvislosti používaný názor Chatová osada Duchonka (miesto navrhovateľom žiadaného označenia rekreačná oblasť Duchonka) je zdôvodnený v preskúmanom rozhodnutí odporcu.

U rozhodnutia č. PÚ 137/92-Gn/10 ide konkrétne o pozemky:

- Pkn. parc. č. 1932 pasienok o celkovej výmere 97 048 m², nepriznaná časť 40 227 m² a pkn. parc. č. 3136 pasienok o výmere 48 018 m², nepriznaná časť 13 955 m² - priznané právo na náhradu z dôvodu zákonných prekážok podľa § 11 ods. 1 písm. a/ a d/ zákona - platí, čo bolo uvedené u par. č. 3542,
- Pkn. parc. č. 3403 pasienok o výmere 1 111 m², namietaných nevydanie 192 m² - na pozemku je cintorín, čo vytvára zákonnú prekážku podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona, pretože existuje prekážka na priznanie vlastníctva k pôvodnému pozemku v celku, čo vylučuje jeho navrátenie (vyplýva to jednoznačne z Metodického usmernenia Ministerstva pôdohospodárstva SR z novembra 2004).

Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval námietky navrhovateľa vznesené v odvolacom konaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie v danej veci, a keďže nezistil ani pochybenie v konaní súdu prvého stupňa, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods.1 a 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 OSP a § 250l ods. 2 OSP potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože navrhovateľ nebol v konaní úspešný, odporca zo zákona nemá nárok na ich náhradu a zúčastneným osobám žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.